

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE IN JAVNO UPRAVO

DIREKTORAT ZA JAVNI SEKTOR

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 16 50

F: 01 478 16 99

E: gp.mpiu@gov.si

www.mpiu.gov.si

**URAD PREDSEDNIKA REPUBLIKE
DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
DRŽAVNI SVET REPUBLIKE SLOVENIJE
USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE
RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE
VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC REPUBLIKE SLOVENIJE
DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA REPUBLIKE SLOVENIJE
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC REPUBLIKE SLOVENIJE
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE REPUBLIKE SLOVENIJE
DRŽAVNA VOLILNA KOMISIJA
SLOVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI IN UMETNOSTI**

**VRHOVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE
VRHOVNO DRŽAVNO TOŽILSTVO
DRŽAVNO PRAVOBRANILSTVO**

**OBČINE
ZDRUŽENJE OBČIN SLOVENIJE
SKUPNOST OBČIN SLOVENIJE
ZDRUŽENJE MESTNIH OBČIN SLOVENIJE**

**MINISTRSTVA
ORGANI V SESTAVI MINISTRSTEV
VLADNE SLUŽBE
UPRAVNE ENOTE**

Številka: 100-275/2015/1

Datum: 23. 2. 2015

Zadeva: Povračilo stroškov prevoza na delo in z dela - informacija o novi sodni praksi

V zvezi z izvajanjem veljavne ureditve povračila stroškov prevoza na delo in z dela vas želimo opozoriti na dve odločitvi sodišč, in sicer na sodbo VDSS Pdp 1497/2014 glede pomena izjave, s katero zaposleni uveljavlja pravico do povračila teh stroškov, in na sodbo Vrhovnega sodišča RS št. VIII Ips 199/2014. Slednja se nanaša na sprožen kolektivni spor s strani sindikata Ministrstva za obrambo in vključuje odločitev Vrhovnega sodišča glede obravnave razdalje 2 km in upoštevanja 1-urne časovne izgube, kar sicer ureja 5. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v RS.

Glede na sodbo Vrhovnega sodišča v kolektivnem sporu je razdaljo dveh kilometrov razdalje za pridobitev upravičenosti do povrnitve stroškov prevoza na delo in z dela je treba upoštevati tudi

v primerih, ko znašajo posamezne razdalje pešpoti na poti na delo in z dela manj kot dva kilometra. Zaposleni za posamezne razdalje (dele poti) na poti na delo in z dela, ki so krajše od dveh kilometrov, ni upravičen do povrnitve stroškov prevoza na delo in z dela, tudi v primeru, ko seštevek teh razdalj (ki posamično znašajo manj kot dva kilometra) znaša več kot dva kilometra. Na razdaljah, ki so krajše od dveh kilometrov, zaposleni ni upravičen do povračila stroškov prevoza na delo in z dela (tako javnega prevoza, kot kilometrine). Zaposleni je upravičen do povračila stroškov prevoza v obliki kilometrine le za relacije, ki so neprekinjeno daljše od dveh kilometrov in na njih ni možen javni prevoz. Aneks tako določa dvokilometrsko pot kot primerno zgornjo mejo za posamezno pešpot na poti na delo in z dela, kar neposredno izhaja iz revizije sodbe (št. VIII Ips 199/2014).

Iz iste sodbe Vrhovnega sodišča prav tako izhaja, da se v časovno izgubo šteje čas čakanja na (drug) javni prevoz, »ki je lahko tudi v obliki porabljenega časa zaradi normalne hoje do naslednjega javnega prevoznega sredstva in v obliki porabljenega časa do prihoda od kraja bivanja do mesta javnega prevoza oziroma od mesta javnega prevoza do delovnega mesta.« (sodba VS, št. VIII Ips 199/2014, str. 4). V časovno izgubo se torej šteje tudi čas premagovanja pešpoti na poti na delo in z dela na relacijah, krajših od dveh kilometrov, na katerih se zaposlenemu ne povrne povračila stroškov prevoza. Iz navedenega razloga se v primerih, ko šele seštevek posameznih razdalj na poti o bivališča do delovnega mesta znaša več kot dva kilometra, zaposlenemu ne povrne kilometrina za to razdaljo, saj v teh primerih nastopi normativ iz Aneksa glede 1-urne časovne izgube, v katero se šteje tudi porabljen čas za premagovanje razdalj, ki vsaka zase ne presega dveh kilometrov.

V zvezi s sodbo VDSS, Pdp 1497/2014 pa velja opozoriti na odločitev pritožbenega sodišča glede pomena same izjave zaposlenega o uveljavljanju pravice do povračila stroškov prevoza na delo in z dela. Čeprav se sodba nanaša na obdobje, ko sta za zaposlene v državnih organih področje povračila stroškov prevoza na delo in z dela urejala zakon in uredba, pa je odločitev sodišča relevantna tudi za sedanje obdobje, ko to pravico za večino zaposlenih ureja kolektivna pogodba, saj tudi ta določa obveznost predložitve izjave (npr. 7. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v RS).

Kot izhaja iz obrazložitve te sodbe, dejstvo, da zaposleni ni predložil izjave, v kateri bi navedel spremembo, ki vpliva na obveznost delodajalca glede povračila stroškov prevoza na delo in z dela, ni zadosten razlog, da se mu ne povrnejo stroški prevoza, če so ti zaposlenemu dejansko nastali. Pravico do povračila stroškov prevoza na delo in z dela zaposlenemu daje zakon oziroma kolektivna pogodba, zato samo dejstvo, da zaposleni ni podal izjave oziroma nove izjave s spremenjenimi podatki, ne more izničiti obveznosti delodajalca, da mu povrne stroške, če so mu dejansko nastali. Ker pa delodajalec ni mogel vedeti, da je prišlo do spremembe v tej zvezi, saj mu izjava ni bila predložena, ne more biti v zamudi s plačilom teh stroškov, zato tudi ni dolžan izplačati zamudnih obresti.

Pri zgoraj opisani odločitvi, se je pritožbeno sodišče oprlo tudi na sodbo pritožbenega sodišča iz leta 2012 (Pdp 184/2012), iz katere prav tako izhaja, da dejstvo, da zaposleni v določenem obdobju ni uveljavljal pravice do povračila stroškov prevoza na delo in z dela, ni mogoče šteti v njegovo škodo, ko se presoja upravičenost tožbenega zahtevka za izplačilo nastalih stroškov.

Prosimo, da ministrstva s tem dopisom seznanijo posredne uporabnike proračuna s svojega delovnega področja.

S spoštovanjem,

Mag. Renata Zatler
državna sekretarka

PRILOGI:

- Sodba Višjega delovnega in socialnega sodišča Republike Slovenije št. Pdp 1497/2014 z dne 29. 1. 2015
- Sodba Vrhovnega Sodišča Republike Slovenije št. VIII Ips 199/2014 z dne 13. 1. 2015